

Preek over 1 Petrus 2:11-2

- Schildwolde, 21 oktober 2018
- Kees van Dusseldorp
- bij het jaarthema 'Wees heilig, want Ik ben heilig'

Thema: Heilig leven is goed leven

votum en groet

Ps.147:1,7

wetslezing

Gz.155

gebed

lezen: 1 Petrus 2:11-3:12

Jer.29:1-7

Ps.100

Preek: 1 Pet.2:11-12 (NB: voor het horen is het handig om de tekst van het hele bijbel-gedeelte erbij te houden.

NGK 248 *Zout moet ik zijn op aarde*

gebed

collecte

Ld.429 [Wiekslag 4-8]

Zegen

Gemeente van Christus,

1 Petrus 2:11-3:16 (NBV)

De goede levenswandel

¹¹Geliefde broeders en zusters, u bent als vreemdelingen die ver van huis zijn; ik vraag u dringend niet toe te geven aan zelfzuchtige verlangens, die uw ziel in gevaar brengen. ¹²Leid te midden van de ongelovigen een goed leven, opdat zij die u nu voor misdadigers uitmaken, door uw goede daden tot inzicht komen en God eer bewijzen op de dag waarop hij komt rechtspreken.

Heilig leven = goed doen.

Jaarthema en 1 Petrus. Verrassende verbindingen.

1: Gods heiligheid. In een wereld vol met onheiligheid, smerigheid, onzuiverheid, onzekerheid. Niets lijkt meer heilig. Je bent er soms zo zat van. In je omgeving, maar ook in jezelf. God zegt: Ik ben heilig. Dat maakt alle verschil! En wekt verlangen naar heiligheid.

2: De kerk als een heilig volk. Omdat het een volk vol priesters is. Ik een priester voor jou, jij voor mij en wij voor de wereld. Een priester draagt de geur van God. Hij houdt de beweging omhoog op gang. We brengen het leven bij de Heer. En door hem gaat de beweging omlaag door: Gods Woord en zegen worden uitgedeeld. De kerk, priester van God. Voor jou. Door jou. Naar elkaar. En naar de wereld.

3: Nu drie: wat is nu een heilig leven? Praktisch en persoonlijk? Petrus: een heilig leven is een goed leven! 2:11-3:16 een uitwerking, zie opschrift, zie vs.12: 'goed leven', 'goede daden' (14,15,20,1,6,11). Wordt heel praktisch (5 uitwerkingen): omgaan met overheid, in werkrelaties, in huwelijk, in omgang met elkaar. In hfd.3-5 nog meer uitwerkingen, maar blijft steeds heel praktisch. Dat maakt het ook spannend. Kun je de aanwijzingen van Petrus 1-op-1 doorvertalen naar vandaag? Verhoudingen in huwelijk onze cultuur anders. Ook werkrelaties anders ingevuld. Hoe doe je dat dan? Hoe raak je gemotiveerd om het goede te doen, zodat het je verlangen wordt?

Mooi: heilig leven dus niet supervroom, keurig netjes of heel gelovig. Het is niet overal God bij noemen of veel zingen en bidden. Heilig leven is vooral heel praktisch: het goede doen in de praktijk van je leven. Op de plek waar je geplaatst bent.

Korte omschrijving van 'een goed leven': zonder onderscheid alle mensen helpen. Heeft waarde in zichzelf! Je redding in Christus heeft ook tot doel dat je een nieuw leven gaat leiden. Nieuw leven is niet alleen eeuwig leven, omdat het vrede met God is. Maar ook anders leven in omgaan met elkaar, levensstijl. Waarde in zichzelf! Je zou misschien vanuit deze tekst kunnen denken dat het goede leven een middel is, een evangelisatiemiddel. 'zodat ongelovigen...'. Maar dat is niet de bedoeling. Het gaat om de eer van God. Als jij het goede doet, laat je zelf zien dat je het evangelie begrepen en aanvaard hebt. En anderen zien dan ook waar het om gaat. Dat christen-zijn niet alleen een theorie is, maar een praktijk. Dat christenen niet maar zingen, bidden en preken, maar dat het fijne mensen zijn om mee om te gaan. Betrouwbare werknemers, goede burens. Zo komen ongelovigen tot inzicht waar het evangelie om gaat en zullen zij uiteindelijk God ervoor de lof brengen. Goed doen is een doel op zichzelf. Jezus heeft je ook gered, zodat jij weer leert het goede te doen.

Ik wil nog op twee dingen wijzen: 1. De bijzondere aanduiding: 'u bent ...'. Wat vreemdelingen zijn, daar hebben we wel beeld van. Wij hebben waardering voor buitenlanders die zich positief inzetten. Ondanks dat ze anders zijn, onze cultuur niet kennen, altijd in het nadeel zijn bij het krijgen van werk. Toch niet alleen maar op elkaar gericht, maar positieve inzet voor de maatschappij. Dat is precies de houding die Petrus beschrijft. Op aarde zijn wij vreemdelingen geworden. Doordat God ons geroepen heeft en we in Jezus Christus gered zijn. We hebben een hoop en zekerheid die de wereld niet kent. 1:17: 'U moet tijdens uw leven als vreemdeling ontzag voor God hebben.' Ook in OT: aartsvaders, ieder kind van God: 'Ik ben een gast en vreemdeling op aarde.' Als je hier een vreemdeling bent, waar is dan je vaderland?

Risico dat we op elkaar gericht zijn. Intern. Omdat we elkaar wel een beetje begrijpen en het samen goed hebben. Maar zoals wij het waarderen als Armeniërs, Syriërs en Marokkanen zich positief opstellen, zo beveelt Petrus dat ook aan voor christenen. Dat is in lijn met Jer.29. Ook als het niet gewaardeerd wordt, als je omgeving je discrimineert, de media het christelijk geloof als ouderwets en onzinnig neerzet. Doe maar gewoon het goede! Onze uitwerkingen hebben hier allemaal mee te maken: Hoe ben je christen in een niet-christelijke omgeving? Wat is dan een goede houding?

2. Dat dit niet vanzelf gaat, blijkt wel uit de strijd, die Petrus noemt tegen zelfzuchtige verlangens. Wat is dat? Voor iedereen anders denk ik. Maar in ieder geval: de weg van de minste weerstand gaan; meedoen met de anderen; eigen eer en waardering zoeken; gaan voor maximaal plezier. Niemand doet dat natuurlijk bewust. Maar toch speelt het zomaar mee. En ligt die verleiding dichtbij. Je hebt een bijzondere motivatie nodig om het goede te doen voor alle mensen. Die motivatie vind je bij Christus. Dat komen we nog tegen, maar ik noem het vast.

De roeping tot heilig leven is een opdracht om het goede te doen. Zo wordt je praktische leven verbonden aan je geloof. Een blijvend leerproces! Laten we de uitwerkingen eens lezen:

¹³Erken omwille van de Heer het gezag van de bestuurders die door de mensen zijn aangesteld: van de keizer, de hoogste autoriteit, ¹⁴en van de gouverneurs, die hij heeft afgevaardigd om misdadigers te straffen en om te belonen wie het goede doen. ¹⁵God wil namelijk dat u door het goede te doen onwetende dwazen de mond snoert. ¹⁶Leef als vrije mensen, en verschuil u niet achter uw vrijheid om u te misdragen, maar handel als dienaren van God. ¹⁷Houd iedereen in ere, heb uw broeders en zusters lief, heb ontzag voor God en eerbiedig de keizer.

Opvallend positief: erken gezag van de ander

1° uitwerking: erken gezag van bestuurders. Wel bijzonder dat dit de eerste uitwerking is. Klopt niet helemaal. In 2:1-2 ging het ook over het nieuwe leven, maar dan meer over je persoonlijke levensstijl: dat je niet in jaloezie en met leugens leeft, maar je ontdoet van wat slecht is. Maar als het gaat om christen-zijn in de samenleving dan is erkenning van de gezagsdragers het eerste. Betekent dit nu dat christenen keurige burgers zijn, die netjes volgens de wetten en regels leven?

Nee, daar gaat het niet om. Goed lezen: Petrus spreekt niet over DE overheid, maar over MENSEN die gezag hebben gekregen. Dat is anders dan Paulus in Rom.13. Gezag hier niet benaderd als iets van God, maar als iets wat mensen hebben verleend. Wordt hier persoonlijker ingevuld: Heb respect voor de persoon die is aangesteld. Erken zijn of haar gezag. Dat betekent mi dat je oog houdt voor de

mens die aan de andere kant van de lijn staat. Een leraar is ook een mens, iemand die een bepaalde positie heeft gekregen. Een politieman is ook een mens, die een aanstelling heeft. Wij kijken snel naar de functie, naar de organisatie, naar het systeem. de overheid, de politie, de school, de kerkenraad. En daar mopperen we op, schoppen we tegenaan, leveren we kritiek op, ontduiken we de regels. Maar Petrus leert ons kijken naar de mens achter de functie. Dat levert een andere houding op. Dan zeg je tegen een politieman: ik ben het niet eens met de regels, maar het is uw taak, en daarin respecteer ik u. Dan zeg je tegen een leraar: ik baal van al die toetsen en de strenge regels. maar ik zie wel dat u probeert het zo goed mogelijk in te vullen. Dan zeg je tegen je een ambtenaar: ik vind dat dit niet eerlijk is, maar ik ga niet tegen u schelden en vloeken, want u bent ook een mens. Je kunt je voorstellen dat zo'n houding opvalt. Zeker vandaag. Natuurlijk mag je tegen oneerlijk beleid protesteren. En moet je opkomen voor mensen die slachtoffer zijn. Ook heb je de verantwoordelijkheid om je geweten te volgen, soms zelfs als het tegen de regels in gaat. Maar doe dat altijd met respect voor de gezagsdragers! Dat is de houding die Petrus aanprijst. En die zal zeker opvallen.

Er is nog een tweede dingetje: het gaat niet om klakkeloze onderwerping aan de regels van de overheid. Petrus benadrukt juist dat we vrije mensen zijn. Vrij van de zonde. Vrije toegang tot God. Vrij van de wereld. Vrij van het oordeel. Een heerlijke vrijheid, waardoor je ervoor kunt kiezen om de bestuurders te respecteren. Niet gedwongen, maar vrijwillig. Jij bent voor je eeuwig leven niet meer afhankelijk van wat mensen doen. En je kunt het dus ook opbrengen om een opdracht van een ander op te volgen. Je maakt het niet persoonlijk als een leraar je een onvoldoende geeft. Het brengt je niet tot wanhoop als het UWV beslist dat je geen uitkering krijgt. Vanuit je geestelijke vrijheid en je mentale rust probeer je de Heer te dienen binnen de omstandigheden waarin je bent terechtgekomen.

Ik moet wel zeggen, dat Petrus een positieve bril op heeft van de overheidspersonen. Zij moeten de misdadigers straffen en mensen belonen die het goede doen. Hoe dat precies moet in landen waar de overheid corrupt is en machthebbers misbruik maken van hun macht, weet ik zo niet. Maar dat is onze situatie niet. Gezagsdragers weten meestal waar het om gaat. Zij worden geacht eerlijk en onpartijdig te zijn. En al proberen de gewone mensen je neer te zetten als misdadigers, kwaaddoeners (vs.12!), van gezagsdragers mag je verwachten dat ze daar doorheen prikken. En dat daardoor die onwetende dwazen de mond gesnoerd wordt.

Het goede doen begint dus bij een opvallend positieve houding naar gezagsdragers. Omdat je door Jezus Christus een vrij mens bent.

¹⁸Slaven, erken het gezag van uw meesters en heb ontzag voor hen, niet alleen voor de goede en rechtvaardige, maar ook voor de onrechtvaardige. ¹⁹Het is een blijk van genade als iemand, doordat zijn aandacht op God gericht is, in staat is onverdiend leed te verdragen. ²⁰Immers, is er enige reden om trots te zijn wanneer u de slagen verdraagt die u als straf voor uw wangedrag krijgt? Het is echter een blijk van Gods genade wanneer u verdraagt wat u moet lijden voor uw goede daden. ²¹Dat is uw roeping; ook Christus heeft geleden, om uwentwil, en u daarmee een voorbeeld gegeven. Treed dus in de voetsporen van hem ²²die geen enkele zonde beging en over wiens lippen geen leugen kwam. ²³Hij werd gehoond en hoonde zelf niet, hij leed en dreigde niet, hij liet het oordeel over aan hem die rechtvaardig oordeelt. ²⁴Hij heeft in zijn lichaam onze zonden het kruishout op gedragen, opdat wij, dood voor de zonde, rechtvaardig zouden leven. Door zijn striemen bent u genezen. ²⁵Eens dwaalde u als schapen, nu bent u teruggekeerd naar hem die de herder is, naar hem die uw ziel behoedt.

In de houding van Jezus kun je als rechtvaardige lijden

Petrus gaat het nu naar twee groepen toe uitwerken. Naar slaven (of letterlijk: huisknechten, dat is net even iets anders) ten opzichte van hun meester en naar de getrouwde vrouwen ten opzichte van hun man (3:1). Dat tweede vind je natuurlijk interessanter. Maar ik begin toch bij het eerste. Ook goed om nauwkeurig te lezen. Want het schetst ons hoe je omgaat met onrecht en oneerlijke behandeling, met onverdiend leed. Hij houdt ons Jezus ten voorbeeld in de manier waarop je als rechtvaardige soms het lijden over je heen moet laten komen.

Petrus begint met slaven, maar maakt dat al heel snel breder.

Het gaat over onrechtvaardige meesters: ontorechte beslissingen, oneerlijk beleid, discriminatie, uitbuiting. Onverdiend leed. Wie heeft daar niet mee te maken? Natuurlijk krijg je problemen als je gedrag niet oké is. En dan niet alleen crimineel gedrag, of wetsovertredingen. Maar ook soms door dwaas gedrag. Als je blijft zeuren, kun je vervelende opmerking verwachten. Ga dan niet zeggen: dit is lijden vanwege het geloof. Als je de tijd van de baas gebruikt om je eigen dingen te doen, al was het om te evangeliseren, kun je een waarschuwing verwachten. Zeg dan niet: dit is vervolging van christenen. Je zult de straf gewoon moeten dragen. Je hebt het verdiend.

Maar soms heb je het niet verdiend. Of misschien wel heel vaak. Want wie heeft niet te maken met onverdiend onrecht? Beslissingen die je niet verdiend hebt, maatregelen waar je niet om gevraagd hebt en die voor jou slecht uitpakken. En dan zegt Petrus: het is een blijk van genade als je in staat bent onverdiend leed te verdragen. Daarmee een algemene uitspraak, die niet alleen geldt voor slaven bij een onrechtvaardige meester. Hoe ga je om met onverdiend leed, met onrecht? Dat is de realiteit. Iedereen krijgt te maken met leed, met onrecht, met schade, tegenslagen, tegenspoed en tegenwerking. Wees daar niet verbaasd over. Wordt er niet boos van naar God. Want zo is het leven.

Blijk van genade? Niet zozeer het lijden zelf is genade. Lijden doet pijn en een lijdensweg is zwaar. Maar in de verdrukking ervaar je genade als kracht om het te dragen. God is erbij met zijn genade.

Op dit punt wijst Petrus op de houding van Jezus. Als een voorbeeld. 'treedt in zijn voetsporen'. Dat slaat niet op het lijden zelf. Want het lijden van Jezus hoeven wij niet over te doen. Hij deed het juist voor ons. Hij stierf voor onrechtvaardigen. Waardoor wij rechtvaardigen zijn. En rechtvaardig gaan leven (! Nog weer een dergelijk verwijzing naar het goede doen. Een vrucht van het werk van Jezus Christus!). Wij krijgen geen straf van God over onze zonden meer. Want die heeft Jezus gedragen. Nee, wat Jezus gedaan heeft hoeft jij niet te doen. Daarin is Hij uniek. Dat zou ook niet kunnen. Maar de *manier waarop* Hij zijn lijden heeft gedragen. Dat hoort ook bij het evangelie van het kruis. Het maakt deel uit van Gods genade in ons leven. Jezus, lijden brengt niet alleen de verlossing van onze zonden. Maar leert ons ook het nieuwe leven. Op een nieuwe manier omgaan met het leven. Een voorbeeld voor hoe je omgaat met onrecht en onrechtvaardig lijden.

Jezus, liet het oordeel aan God over. En vond daarin de ruimte om het lijden te dragen. Dat is ook onderdeel van Gods genade. Dat jij kracht vindt om het lijden te dragen. Dat jij de moed niet verliest als je wordt tegengewerkt. Dat jij jezelf niet kwijtraakt, ook niet als je het gevoel hebt dat niemand je mag, terwijl je niets fout hebt gedaan. Dat jij niet begint te slaan en te schoppen, maar de rust vindt om het bij de Heer neer te leggen. En het daar te laten liggen.

Heilig leven is het goede doen. Het wordt heel praktisch. Maar ook heel christelijk.

³Voor u, vrouwen, geldt hetzelfde: erken het gezag van uw man. Dan zullen mannen die weigeren Gods boodschap te aanvaarden daarvoor gewonnen worden door het gedrag van hun vrouw, zonder dat zij iets hoeft te zeggen, ²omdat ze zien hoe zuiver u leeft uit ontzag voor God. ³Uw schoonheid moet niet gelegen zijn in uiterlijkheden, zoals kunstig gevlochten haar, gouden sieraden of elegante kleding, ⁴maar in wat verborgen ligt in uw hart, in een zacht en stil gemoed. Dat is een onvergankelijk sieraad dat God kostbaar acht. ⁵Daarmee toiden zich vroeger ook de heilige vrouwen die hun hoop op God vestigden en het gezag van hun man erkenden, ⁶zoals Sara; zij gehoorzaamde Abraham en noemde hem 'heer'. U bent haar dochters wanneer u het goede doet en u zich geen angst laat aanjagen.

Niet door woorden, maar door wandel

Nu komen we bij een gedeelte dat sommige vrouwen en ook mannen lastige aanwijzingen vinden. Zeker in andere vertalingen: vrouwen wees uw eigen mannen onderdanig. Dat klinkt in onze maatschappij niet lekker. Was het niet onlangs een roomse priester, die een aanklacht kreeg toen hij een vergelijkbaar Bijbelgedeelte voorlas over de verhouding tussen man en vrouw?

De situatie is wel vrij specifiek. Een vrouw is tot geloof gekomen, haar man niet. Hoe ga je daarmee om? Wat is dan een christelijke houding? Moet je je man proberen te bekeren? Moet je van hem scheiden als hij je geen ruimte geeft om naar de kerk te gaan? Het gaat hier dus niet over de vrouwen en de mannen. Er staat hier niet dat vrouwen het gezag van alle mannen moeten erkennen. De verhouding tussen man en vrouw is hier maar zeer ten dele aan de orde.

Petrus noemt twee valkuilen voor vrouwen. Die iets blootleggen van hun zwakten. Maar mannen: niet te snel: onze beurt komt nog. De eerste legt Petrus bloot als hij zegt: 'zonder woorden'. Vrouwen en woorden, dat is een gevaarlijke combinatie. Op internet zingt rond dat een vrouw gemiddeld 20.000 woorden per dag gebruikt, en een man gemiddeld 7.000. Onderzoek geeft aan dat dit niet klopt. Wel gebruiken vrouwen gemiddeld iets meer woorden dan mannen en hebben ze ook een rijkere woordenschat. 'niet door woorden' zegt Petrus, 'maar door wandel' vul ik aan. Een zuiver leven, een christelijk gedrag, met respect voor de man en de bereidheid naar hem te luisteren. Vanuit eerbied en vertrouwen op God. Dat is in die situatie 'het goede doen'. Want dat is nog steeds de rode draad in het bijbelgedeelte.

De situatie dat een vrouw christen is, en haar man niet, komt zeker wel voor. Maar vaker doet zich zoiets voor tussen ouders en kinderen. Als kinderen aangeven niet te geloven of niet meer te geloven. Misschien mag ik de aanwijzing van Petrus daarop toepassen: niet door woorden, maar door wandel. Ouders voelen dat vaak wel aan: als ik erover blijf praten, raak ik ze kwijt. Petrus zegt: laat je wandel sprekend zijn. Dat geldt denk ik ook voor de hele opvoeding. Je gedrag, je wandel is veel sprekender dan je woorden. Als je gedrag een ander verhaal vertelt dan je woorden, dan word je niet geloofd. Maar het goede doen in de opvoeding en ook in andere relaties: dat betekent zelf met de Heer leven en naar de Heer luisteren.

De tweede zwakte zit in het uiterlijk. Dat is trouwens niet alleen een zwakte van vrouwen, maar minstens zo sterk van mannen. Want is de uitbundige opmaak van een vrouw niet vaak erop gericht om indruk te maken op een man? Laat het duidelijk zijn, dat de apostel niet verbiedt je je haar mooi

maakt, of dat je sieraden draagt. Want dan zou je ook geen kleding mogen dragen... maar de apostel geeft aan: laat daar niet je waarde liggen. En mannen: meet daaraan niet de waarde van een vrouw af. Ook niet in luchtig bedoelde opmerkingen. De apostel zegt: draag het onvergankelijke sieraad, dat God ook kostbaar vindt: wat in het hart verborgen ligt: een geest van zachtmoedigheid en vrede.

Die verborgen kant, dat gaat niet zozeer over je karakter. Want de een is wat rustiger van karakter dan een ander. Ik denk dat Petrus hier een omschrijving van geloof geeft. De hoop op God (zie ook vs.5). Een geest van zachtmoedigheid en vrede is een prachtige omschrijving van wat geloof is. Omdat je God kent en op God vertrouwt, kun je ruimte geven aan een ander. Zo wordt het voor een vrouw mogelijk om toch de beslissingen van haar man te volgen, ook als ze er zelf anders over denkt. Dat is de gehoorzaamheid waarin Sara een voorbeeld is. Die steeds met haar man Abraham meeging.

In de huidige samenleving zijn woorden als gehoorzaamheid en gezag lastig geworden als kernwoorden voor de verhouding binnen het huwelijk. We hebben het liever over gezamenlijke verantwoordelijkheid en over het dienen van elkaar. Dat zijn overigens ook voluit bijbelse aanwijzingen. Maar er ligt ook iets in van trouw blijven aan je belofte, van bij hem blijven en hem volgen. Zo erken je zijn plaats en verantwoordelijkheid. Niet door woorden, maar door gedrag. Opvallend positief. Zeker in de situatie waarin je man niet gelooft.

⁷U, mannen, moet verstandig omgaan met uw vrouw, die brozer is dan u. Behandel haar met respect, want zij deelt samen met u in de genade van het nieuwe leven. Dan staat niets uw gebeden in de weg.

Goed doen opent de weg naar God

Petrus spreekt ook de mannen aan. Ga verstandig om met uw vrouw. Lett: heb begrip voor haar. Zorg dat je je vrouw kent. Dat je verstand hebt van je vrouw.

Verstand van een vrouw? Er zijn nogal wat mannen die meer verstand hebben van hun auto. Ze kunnen aan het geluid horen wat er aan de hand is. Maar verstand van een vrouw, dat is een ander ding. Nogal eens reageert een vrouw anders dan je als man verwacht. Petrus roept op om te investeren in je relatie. Om je best te doen om haar te begrijpen. Ga verstandig met uw vrouw om. Ze is immers brozer dan u. Zwakker. Niet mentaal. Want vrouwen zijn geestelijk en psychisch niet zwakker dan mannen. Ze worden gemiddeld ruim drie jaar ouder. Maar als het gaat over fysieke kracht, dan heeft de man het overwicht. Laat de man zijn kracht inzetten om bescherming en geborgenheid te bieden.

Gaat het hier om gelovige mannen met een ongelovige vrouw? Ik denk het eigenlijk wel, omdat Petrus steeds spreekt over goed doen in een ongelovige omgeving. In zo'n situatie is het heel sprekend. Als een christenman zijn vrouw hoog heeft, respectvol met haar omgaat, haar eert. Als mannen zo met hun vrouw omgaan, wordt dat gehoorzamen en volgen voor een vrouw ook een stuk eenvoudiger, denk ik. Maar staat hier niet 'zij deelt samen met u in de genade van het nieuwe leven?' Dan gaat het toch om twee gelovigen? Nou, hier leest de NBV iets teveel in. Petrus doet hier feitelijk alleen een uitspraak over de mannen. Zoals de HSV vertaalt: 'U mannen bent mede-erfgenamen van de genade van het nieuwe leven.' Petrus doet een beroep op het geloof van de christenman. Jullie

kennen Gods genade. Voor jezelf en voor de wereld. Jullie weten wat het nieuwe leven is. En zijn daar al mee begonnen. Leef dan ook zo in de relatie met je vrouw.

Nou ja, wat voor een christenman al de opdracht is als je vrouw geen christen is, dan is dat natuurlijk ook zo als je vrouw wel – net als jij een gelovige is. Begrip en respect voor je vrouw, daar kunnen veel mannen nog wel wat in groeien.

Opvallend: dan staat niets uw gebeden in de weg. Goed doen opent de weg naar God. Als er ruzie is, wordt bidden moeilijk. Samen bidden wordt al lastig. Ik hoop dat jullie dat doen: samen bidden, waarbij je allebei bidt en ook voor elkaar kunt bidden. Maar ook zelf bidden wordt ingewikkeld. Als het niet goed zit, als jij je vrouw niet recht in de ogen kunt kijken, kun je God dan wel recht in de ogen kijken? Het goede doen houdt de weg naar God open. Dat geldt niet alleen voor je huwelijk. Maar juist daar wordt het heel voelbaar.

⁸Tot slot vraag ik u: Wees allen eensgezind, leef met elkaar mee, heb elkaar lief als broeders en zusters, wees barmhartig en bereid de minste te zijn. ⁹Vergeld geen kwaad met kwaad, en als u wordt uitgescholden, scheld dan niet terug; zegen juist, opdat u ook zelf zegen ontvangt, want daartoe bent u geroepen. ¹⁰Immers: 'Wie het leven liefheeft en gelukkig wil zijn, moet geen laster of leugens over zijn lippen laten komen, ¹¹hij moet het kwaad uit de weg gaan en het goede doen, en voortdurend vrede nastreven. ¹²Want de Heer verliest de rechtvaardigen niet uit het oog en luistert naar hun gebeden, maar hij keert zich tegen wie kwaad doen.'

Zoek altijd naar het goede: voor God en mensen

Gezien de tijd hou ik dit laatste stuk kort. Een uitwerking van het goede doen in de omgang met elkaar. Nu lijkt de ongelovige wereld naar de achtergrond en heeft Petrus het over de omgang met elkaar en in ieder geval over een christelijke houding in de wereld. Laat het een zegenende houding zijn. Waarbij je goede woorden over een ander en tegen een ander spreekt. Woorden van God doorgeeft, beloften van God aanreikt.

Met een citaat uit Ps.34 sluit Petrus zijn betoog af. Een citaat over het goede doen en vrede nastreven. Aan de ene kant als de weg om een gelukkig en mooi leven te hebben. Aan de andere kant ook als een weg binnen de liefde van God en zijn vriendschap. Het slechte – oordeel.

Ik sluit af. De rode draad is wel duidelijk. 'Jullie zijn als vreemdelingen, die ver van huis zijn.' Een heilig leven, dat is niet een supervroom leven, een heel keurig leven. Maar dat is een goed leven. Je doet het goede in de relaties waarin je bent geplaatst. Juist als de ander God niet kent. Ook als je oneerlijk behandeld wordt. Of als het goede niet gewaardeerd wordt. Let op Jezus. Niet alleen op de vergeving van je zonden. Maar ook op het voorbeeld dat Hij gaf in het dragen van onverdiend leed. Doe het goede, zodat je wandel gaat spreken. Jij het kanaal met God openhoudt.

Heilig leven, een heel praktische opdracht. Soms een strijd met jezelf. Laat het een doorgaande zoektocht zijn: denk erover na wat het goede is, in jouw situatie. Doe het voor de mensen en doe het voor je Heer.